

עין משפט
גר מצוה

לב:

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

מסורת הש"ס

(א) וקמחן לגבי: (ב) שנתות
כ"ג. (ד) וזה סוהיר רש"ל,
(ד) ומכרזכר טו.

הנהרות הב"ה

(א) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו וכו' אשת איש הא
ידלי' איסור: (ב) ד"ה
איסור מוסף וכו' על מי
שהיה מותרת עליו:
(ג) ד"ה אלף וכו' רשעים
גמורים: י"ב ס"א
המורים: (ד) ת"כ ד"ה
איסור וכו' שאין זה עם
אחד: (ה) ד"ה וכו' וכו'
אשת איש ידון בחסותו
החמורה ויכא:

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ועשית אשת איש על
כך לאיסור מוסף.
למוסף איסור דאשת
איש חביל עלתא אפ"ט
הכי ידון חמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
איש ועשית חמותי לכת
לא כולל ילא מוסף
כ"ח וכו'.

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ועשית אשת איש על
כך לאיסור מוסף.
למוסף איסור דאשת
איש חביל עלתא אפ"ט
הכי ידון חמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
איש ועשית חמותי לכת
לא כולל ילא מוסף
כ"ח וכו'.

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ועשית אשת איש על
כך לאיסור מוסף.
למוסף איסור דאשת
איש חביל עלתא אפ"ט
הכי ידון חמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
איש ועשית חמותי לכת
לא כולל ילא מוסף
כ"ח וכו'.

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ועשית אשת איש על
כך לאיסור מוסף.
למוסף איסור דאשת
איש חביל עלתא אפ"ט
הכי ידון חמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
איש ועשית חמותי לכת
לא כולל ילא מוסף
כ"ח וכו'.

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ועשית אשת איש על
כך לאיסור מוסף.
למוסף איסור דאשת
איש חביל עלתא אפ"ט
הכי ידון חמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
איש ועשית חמותי לכת
לא כולל ילא מוסף
כ"ח וכו'.

איסור כו"פ הוא. ואל"ת ודלמא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל
ואומר ר' יוסי דקסבר דאשת איש ועשית חמותו נמי איסור
כולל הוא דמגו דליחוסך בשאר קרובות וקתני גידון בלשון איש ומיהו
ארי' דלהווא לישנא דלקמן דסבר רבי
באיסור כולל ל"ל דאשת איש ועשית
חמותו לא חשיב איסור כולל אע"ג
דליחוסך בשאר קרובות כיון שאין
זה עם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי
יוסי אדר' יוסי והא דחשיב איסור כולל
נעל מוס שמישם בטומאה דמעיקרא
שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי
ליה מגו דליחוסך באכילה איחוסך נמי
בעבודה אכילה ועבודה חשיב נמי
שם אחד דשניהם נאסרו בלשון
קרובה דבעבודה חשיב כל איש אשר
בו מוס לא יגש להקריב לחם וגו'
(ויקרא כ"ז) ובאכילה בטומאה חשיב
איש אשר יקרב מכל זרעם וגו'
(שם כ"ג) דמיערי באכילה כדאמרין
ב"פ דמעילה (דף י"ז) ויבזחם (דף
מ"ה) ומיהו איסור מוסף אומר ר' יוסי
דחשיב אפילו שאין חמות שוין
דמוכה ב' אמרו לו (בכריתות י"ד) גבי
הבא על בת בנו חייב משום בלמו
כו' ואין להאריך כאן:

ור"ה חמותו ועשית אשת איש איסור
מוסף הוא. בקונטרס לא גרס
ליה דלפילו חייב עליה איסור אשת
איש ידון (ו) בחמורה וליכא למימר
דמשמע ליה ידון בחמותו ולא חל כלל
איסור אשת איש ואם לא התרו רבי יוסי
משום חמותו אלא משום אשת איש
פטור דהא בפרק הנשרפים (פסחים
דף פ"א) ופ"ק רב אלף בר אבהו
דילתרו נמי משום איסור אשת איש
דהא א"ר אבהו מודה רבי יוסי
באיסור מוסף ומשני ליה התם אלף
כדי אבו בתרי קטלי קטלה ליה משמע
דנידון דחל איסור אשת איש אלא משום
גידון בחמורה ור"ה אומר דשפיר
גרס ליה וטעיה הכא כדזוהי טעיה התם
רב אלף בר אבהו והוה סבור דנידון
בחמותו משום דלא חייב עליה איסור
אשת איש ולא חש לתרץ כיון
דע"כ לר"ך לשינויא אחרינא משום
קשיא קמייתא:

אלא אבר רבא פיעה כו'. לפי
המקנה דהבא לא אינטריך
לר' אבהו למימר דמודה ר' יוסי
באיסור מוסף מ"מ כהנשרפים (ג')
שם מיימי מדרבי אבהו משום
דהאמת הוא דמודה ר' יוסי באיסור
מוסף כדמשמע ב' אמרו לו (בכריתות
דף י"ד) ופ"ק גבי א"ר יוסי אש עבר וקן
ונשאה חייב עליה משום אשת איש
משום הכי אינטריך ליה לרבי אבהו לאסוקי הכי: **בין** רשעים
גמורים. פירוש אלף רשעים כמותו לפי שאין קונדין רשע אלף
דניק ולא כמו שפירש בקונטרס לקוברו אלף נסקלים ונשרפין ור"ש
סבר דרש"י שיש בעבודה זו שני איסורין כיון דלא מייחב אלף
חדא אין קונדין אותו אלף רשעים גמורים: **בעל** טוב ששימש
בטומאה. הא דלא נקט זר כדנקט לעיל היינו משום דלטומאה לא
הוזהרו ור"ה אלף כהנים דכתיב דבר אל אהרן ואל בניו וימרו וגו'
(ויקרא כ"ג) והא דקאמר טומאה לכל נאסרה היינו אפי' בעלי מומין:
במאי

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף. שהוא חל על איסור
כיון איסור אשת איש ועשית חמותו נמי איסור
פניה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחד
מהן נאסרה על כולן משום אשת איש ועשית חמותו עליה לגבי
שאר אחיו ומגו דחייב שם אשת איש
עלה לגבי שאר אחיו שהיתה מותרת
לשם חל נמי השם הוא לגבי דידיה
ואע"ג דאסורא עליה וקיימא. אבל
אשת איש ועשית חמותו מתחלה
היתה אסורה לכל העולם משום אשת
איש נשא זה את בתה אין איסור זה
רחוי להוסף עליה עם אחריה דנימא
מגו דחייב עלייהו ליחול נמי עליה דהאי
דחמותו ועשית אשת איש (א) ודאי
איסור מוסף הוא שמתחלה אסורה ליה
ומותרת לכל העולם נעשית אשת איש
ואיסור האי שם עליה לגבי כ"ע ומגו
דחייב עלייהו חייב נמי לגבי דהאי.
והאי דקאמר רבי יוסי ידון בחמותו
משום דמיימית עסקין ואי אשה
יכול להמיתו כ"ג מיתות הואיל ושמיהן
עליו ידון בחמורה אבל אם היה שוגג
היה חייב ב' חטאות: **סינה נשא חי.**
דלמית אשה קדים ואח"כ נשא את
אחי איסור אשת איש חייב כדפרישית
מגו דליחוסך איסורא דהאי שם לגבי
אחי כו': **אלף היא דנשא חס.**
דליסור אשת איש קדים עליה דהאי
ואח"כ נשא אחותה מאי מוספת איכא
עלה דקמייתא לגבי אחריני דנימא
מגו: ופי סימא מגו. דבהנך נישואין
דבתייתא מתסר האי גברא בזולתו
אחיותא משום אחות אשה דעד השתא
הוה שריין ליה איחוסך נמי משום האי
אחי האי לאו איסור מוסף הוא דהא
עלה דקמייתא לא איחוסך איסור
לגבי אחרינא אלא איסור כולל הוא
דכיל לה לקמייתא כשם אחות אשה
מגו דחייב על אחותה: איסור מוסף
כשהאיסור מוסף על החתיכה לאוסרה
על מי (ו) שמונת עליו. איסור
כולל שהאיסור חל על חתיכות אחרות
ואותה גוררת לו עמהם על ידי מגו:
ואית דגרסי הכא וכו' **חמותו ועשית**
אשת איש איסור מוסף הוא. ושינוש
הוא בידם ואע"ג דודאי איסור מוסף
הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה
חל על איסור חמותו ומרייהו איסורי
עליה והא דקאמר וידון בחמותו משום
דיו היא החמורה דאי אמרת ידון
באשת איש אש כן אין זה איסור
חל על איסור אלא איסור מבטל
איסור: **אלא אמר רבא.** לעולם

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף הינח
היכא דנשא חי ואח"כ נשא את אחותה
איסור לגבי אחים איתוסף איסור לגבי דידיה
אלא היכא דנשא את אח"כ נשא חי מאי
איסור מוסף איכא וכו' מגו דאיתוסך בכלהו
אחיותא האי איסור כולל הוא אלא אמר
רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתיים ואינו
חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן
מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב
אלא אחת מאי נפקא מינה לילקברו בין
רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר
ששימש בשבת רבי חייא אומר יחייב שתיים
בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפ"ץ
רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתיים קפ"ץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדון
שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל
כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש
כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל
בר קפרא לדון שבת לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן זרות בעל מום
ששימש בטומאה רבי חייא אומר יחייב
שתיים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפ"ץ ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתיים קפ"ץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ה לדון טומאה
לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים
תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה
ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי
מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר
קפרא לדון טומאה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל
מום זר שאכל מליקה ר' חייא אומר יחייב
שתיים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפ"ץ רבי חייא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי שתיים קפ"ץ בר קפרא
ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת
התחיל רבי חייא לדון נבלה לכל נאסרה
כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה
לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום
זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר
קפרא לדון נבלה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות
במאי

אית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל וכו'
חייב עליה משום אשת איש ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי
חטאות אלא בזמיר וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ו) גמורים
שהרשע נקבר אלף רשעים דמגו כהנדרין (דף מ"ו) שתי קברות היו
מתוקנין לגבי' א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנשקלין ולנשרפין והבא נמי
אע"ג דהאי לאו מייחב ב"ד הוא הואיל ועבד תרמי קברין ליה גבי
נשקלין ונשרפין: חייב ב'. ב' איסורי קשידי דהא משום זרות אין כאן
על חטאת דהא על זדונו מיתה בידי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא
על שגגת כרת: מרבי. רבינו הקדוש: **כשהותרה במקדש הותרה**
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: **שמישם בטומאה.** בקרבן לצור קאמר שדחה הטומאה וכן זר ששימש בשבת (ו) יש כאן משום טומאה
ואסורתיה מיינרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כ"ג): **אלף חמיתו הותרה.** דלזרים לעבוד דילפיין מנמועדין (אפי' בטומאה) ופסחים
דף ע"א: **זר שאכל.** מליקת הכהנים: חייב ששים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הגבל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל
כי קדש הם (שמות כ"ט) ולא היו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת הימר לכהנים אין בו מעילה (משעילה ב'): **לכהנים הותרה.** בחטאת העוף:
באיסור